

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

1. Qvando exploratores Iericho mißi fuerint. Iosue 2.v.1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

quam exploratorum reditum; attamen sub finem capituli 1. & principium 2. dicat ex sua sententia biduo ante Iordanis traiectionem, exploratores rediisse.

*Declara-
tur.*

10. Probabile mihi videtur Moysis ætate mensem duodecimum frigidariæ 30. dierum, ut alibi annotavi: quo concessio, sex dies istius mensis Moysis obitum effluxerint, iuxta Hebræorum traditionem, & reliqua post obitum remanserint, quibus addantur sex primi dies Nisan, compleverint luctus Mosaici cæremoniæ die 6. mensis primi, tum circa meridie die exploratores discesserint, pridie indiætionis de comparando viaticum cum habebit Seratij discursus iam num. 7. propositus, si annus obitum non habuit mensem Veadar intercalarem.

11. Si autem Moyses decessit anno ante vulgarem Christi æram probabiliter opinor, aut alio simili embolismo, qui apud Hebræos decimam lunationem & mensem Veadar, hoc est, alterum Adar, sive fine vlla difficultate admitti poterit traditio illa antiqua, de Moysis die Adar defuncto, cui cum 30. dies parentatum fuisset, portit Iosue oraculo ad rem strenuè gerendam excitari: deinde per otium in exploratores emittere, ut ipsi ante discessum populi è Setim opportune etiam ante præparationis indiætionem. Hac enim ratione à Moysis re absoluto, usque ad Iordanis traiectionem 30. dies & eo amplius fuissent.

Coroll. 1.

12. Ex dictis duo potissimum colligo. 1. communem magis, & præliorem esse eorum sententiam, qui exploratorum missionem, indiætionem præparationi anteponunt, & temporis ordinem non servari autumat. 1. & 2. capite, ita ut prima dictio cap. 2. *miserat*, qua vulgatus interpretatur possit accipi pro plusquam perfecto *miserat*. Quod disertè monet Masius.

Coroll. 2.

Sa, Serarius, Menochius, Bonferrius &c. 2. Probabile videtur, vel anno Embolismo, vel ante diem 7. Adar è viuis excessisse, ut que Hierichuntinam explorationem ante luctus Mosaici finem expressit fuisset.

CAP. II. IOSVE v. 3.

*Reditum
Explorato-
rum ex
Iericho.*

1. Transmisso Iordane venerunt ad Iosue. Hinc manifestè patet, rediisse exploratores, quam copiam Israëlitarum Iordanem traiectionem duo ante Iordanis transitum eos reuertisse tradit Iosephus libr. 5. Antiquitatum nempe octava Nisan, cui subscribunt Rabbini David Kinhi & Leon de Sanchan apud Masium Iosue 3. initio. Torniellus exploratorum reditum die Nisan, Serarius & Sallianus die 6. Sanctus Augustinus hic q. 2. diem quæ non designat, disertè tamen asserit eos rediisse, & quæ circa se gesta fuerunt &

trahere, antequam Iosue ad Iordanis ripam promoueret. Rursus Iosephus ira narrationis suae filum ducit, vt non prius exploratores ad castra redierint, quam iam ex Setim discessissent. Ego vero ijs assentior qui existimant hos Hierichunte reduces populum adhuc in Setim haerentem reperisse. Ita S. Augustinus, Caietanus, Torniiellus, Masius, Serarius, Salius, Petauus, Mariana.

2. Si temporis ordo seruaretur, totum hoc caput, in quo de exploratoribus agitur, nono vers. capitis primi subiungendum foret, & 10. versiculo anteponendum; vltimo autem cap. primi versui, mox caput tertium atrendum. Auctor huius libri ideo temporis ordinem non retinuit, quod vno narrationis filo ea deducere voluerit, quae Iosue post diuinum monitum publicè gessit: exploratores autem clam emiserat. Ita monet Menochius & Bonfrerius hinc, Salius l.c. num. 5, Torniiellus num. 8. &c.

Ordo temporis in hoc capite.

CAPVT III. IOSVE VI.

Igitur Iosue de nocte surgens mouit castra, egredientesq; de Setim venerunt ad Iordanem ipse & omnes filij Israel, & morati sunt ibi tres dies, &c. Dicuntur Hebraei ad Iordanis ripam tres dies morati, non quod triduum ipsum eo loco transegerint, sed quod tres dies à Iosue praedictos ibi compleuerint, vt in similitudine S. Augustino explicui ad calcem cap. xi. Geneleos de annis Tharæ & Indithæ. Hi enim tres dies computantur ab indicta itineris preparatione Iosue. vers. 11. quando ex Iosue mandato promulgatum est: post diem tertium transibit Iordanem istum: illo enim ipso die, quo hoc praedictum est, & sequenti castra in Setim permanferant, tertio ad Iordanis ripam promouerunt, ibique pernoctarunt, crastina luce transituri. Sic fons Hebraeus & Graeca translatio cæno falsitatis carebunt, in quibus ita legitur: Et surrexit Iosue diluculo, profectusq; sunt à Setim, & peruenerunt ad Iordanem, ipse & omnes filij Israel, & pernoctarunt ibi, antequam transirent. Ita hunc locum de triduo interpretantur, Caietanus, Masius, Serarius, Mariana, Salius, Menochius, Bonfrerius autem vult quidem à denunciatione parandi viatici ad Iordanis transitum tres dies numerari, sed exclusis terminis, ita vt denunciatio fuerit die 6. Nihil, discessus à Setim die 7. transitus 10. Verum quod iam dicebam videtur probabilius, vt Hebraeis ad preparationem integra saltem dies concessa sit.

An Hebraei 3. dies morati ad Iordanem.

Opinio Iosephi vasa liant.

At

P. Philippi

Cronologia Testamenti

A. IV

17 a.

At verò S. Augustinus, Abulensis, Hugo Cardin. Tornicellus, Petrus, ad
 dum moram prope Iordanem extendunt, & putant aliqui Iosue horam
 fore lapsum, quando fixis in Setim tabernaculis prædixit futuram por-
 tum Iordanis traiectionem. Verùm neque hunc lapsum Iosue notum, ne-
 falsitatem aut obscuritatem Græcæ ac Hebraicæ editioni impingere
 maximè cum textus Latinus eo sensu accipi possit, quem iam auctori-
 citati tradunt, & quo similes loquendi formulas interpretatur S. Augu-
 lo capite xi. Geneleos extremo laudatus.

Explicatur
 textus La-
 tina.

3. Possunt etiam ista verba Latinæ versionis, *morati sunt ibi* traiectionem
 telligi, ut particula *ibi*, non solum ad Iordanem, sed etiam ad Setim
 quia cum proximè in eodem versiculo fiat vtriusque loci mentio, senten-
 test, illos in *Setim & Iordanis ripa moratos esse tribus diebus*, quos ante
 transitum Iosue designauerat, cap. i. v. 11. Non est igitur, quod Nou-
 gatam editionem, hoc loco, carpant, tanquam ab Hebræo & Græco
 crepantem: etsi enim in verbis nonnulla videatur esse differentia, in
 men sensum omnes editiones facile reducuntur.

C A P. I I I. Iosue v. 2.

Die 3. id
 factum.

Quibus evolutis, transferunt pracones castrorum medium &c. hoc est, ter-
 trium dierum, qui ab indicta in Setim profectioe iam penè effluxerat
 pe die nona mensis primi, à meridie pridie traiectionis pracones pro-
 modo in traiectu procedendi monuerunt, ut præter alios bene nota-
 tur Sa, Mariana, Salianus, Bonfrerius: ac proinde hîc eo sensu reser-
 luti dicuntur, quo dies octo consummati, quando Christus est cruci-
 Lucæ 2. v. 21.

QVÆSTIO I.

Vtrum hoc capite temporis ordo seruetur.

Sententia
 S. Augusti.

1. S. Augustinus q. 3. ex eo, quod Sacerdotibus & Levitis modus præ-
 tradatur, deducit columnam nubis, quæ solebat castris mouendi
 dare, & iter ostendere, non amplius comparuisse, ac idcirco factum
 dum illud de quo cap. i. ver. 11. ex humana dispositione à Iosue præ-
 Quæ ex doctrina, suspicari quispiam posset, præconium istud Iosue
 relatum, in Setim contigisse. Mortuo enim Moysè, desijt columna
 indicare, & sic opus erat nouam castrorum mouendorum ratio-
 Hoc modo versiculi 2. 3. 4. quasi parenthesi includerentur, & præ-
 quod istis versiculis continetur, habitum fuisse in Setim, cum Iosue
 quæ hic v. 1. 5. & sequentibus describuntur, eo ordine, quo narratur.

Opinio
 Caietani.

2. Caietanus ea quæ ver. 2. 3. 4. habentur ad diem 10. Nilam